

Jeg maa derfor stærkt støtte Ønsket om, at der maatte blive truffet en Foranstaltning, hvorved der kunde tilveiebringes nogen Overeensstemmelse i dette og andre Forhold mellem Kjøbstaden og det tilgrændsende tættebyggede Landdistrikt. — Med Hensyn til § 3 skal jeg henstille, at Vedtægterne blive affattede saaledes, at Ministeren sender et Udkast til samtlige de forskjellige Communalbestyrelser, og at disse da efter dette Udkast og i Henhold til samme forfatte hver Vedtægt for deres Commune, der da, som anført af flere ærede Talere, bliver at approbere af Justitsministeren efter til ham at være indsendt gennem Amtmanden med de Bemærkninger, som denne maatte finde sig foranlediget til at gjøre. Ærede Medlemmer ville see, at saavel Communalbestyrelserne som Politimestrene rundt omkring i de forskjellige Communer derved ville faae tilstrækkelig Indflydelse paa Udarbejdelsen af Vedtægterne, medens der dog gennem dem alle vil komme til at gaae den ledende Traad, som var givet ved det Udkast, som Ministeren havde tilsendt Communerne. — Med Hensyn til § 4 kan jeg ganske slutte mig til, hvad der blev yttret af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Drift). Ogsaa jeg vilde ansee det for meget heldigt, om det kunde komme til at hedde, at Vedtægterne skulde omfatte Kjøbstæderne og Alt, hvad der laa under deres Jurisdiction, thi dette vilde give det fyldestgørende Udtryk. Naturligvis vilde det saa blive nødvendigt i selve Vedtægterne, der som disse indlode sig paa meget specielle Forhold, at fastsætte, at det og det kun skulde gjælde for den Deel eller for den Deel af Byen, men Hovedsagen var dog, at Vedtægterne kom til at omfatte hele Jurisdictionskredsen. Derved vilde det muligvis ogsaa blive lettere at opnaae en Forandring i Forholdet til de tilstødende Landjurisdictioner eller de tilgrændsende Dele af Landet. Jeg kan naturligvis ikke udtale mig bestemt om disse juridiske Forhold, som jeg ikke er nærmere inde i, men, saavidt jeg veed, er Bestemmelsen af Jurisdictionsgrændserne en administrativ Sag, og Ministeren vilde altsaa, forsaavidt der ikke derved foranledigedes nogen Udgift for Landjurisdictionerne, kunne udvide en Kjøbstad-

jurisdictionens Grændser til ogsaa at omfatte Dele af de tilgrændsende Landdistricter. — I forskjellige Paragrafer af Lovforslaget, f. Ex. i §§ 6 og 7, er der Tale om Bøder, som kunne idømmes, men det er intetsteds bestemt, hvem disse Bøder skulde tilfalde. Jeg formoder, at Meningen er, at de skulde tilfalde Communekassen, men der er, som sagt, ingen Bestemmelse derom. Der er jo vel forskjellige andre Bøder, som tilfalde Politikassen, men det forekommer mig dog, at de Bøder, som her fastsættes, bør tilfalde Communekassen, og det saameget mere, som dette, saavidt jeg veed, er Tilfældet i Kjøbenhavn. En Bestemmelse maa der imidlertid under alle Omstændigheder træffes. — Hvad § 7 sammenholdt med § 31 angaaer, da maa jeg ganske henholde mig til de ærede Talere, som have meent, at der derved gjøres et temmelig stærkt Indgreb i Communernes Bevillingsmyndighed, idet der ligesom frem gives Politimestrene Ret til med Justitsministerens Sanction at gjøre en hvilken som helst Udskrivning, som de vilde, af Communernes Kasse. Den høitærede Minister sagde rigtig nok, at, naar de trufne Bestemmelser vare fornuftige, vilde Ingen have Noget derimod. Nei, ganske vist, mine Herrer; men selv om jeg ogsaa antager, at de Foranstaltninger, som Politimestrene træffe, altid vilde være fornuftige, saa kan jo derhos en fornuftig Foranstaltning træffes paa en mere eller mindre oeconomicke Maade. Men det er nu dog virkelig altsfor haardt, at en Commune skal bøde, fordi dens Politimester vælger den mindst economiske Fremgangsmaade. Man maa derfor vistnok see at træffe en saadan Ordning, at der ikke gives Politimestrene carte blanche til paa denne Maade at udskrive, hvad de vilde af Communernes Kasser. Forrigt troer jeg, at man maaskee bedst kan komme til en Ordning af hele dette Forhold ved at drage Reglerne for Politikassernes Indtægter og Udgifter ind under dette Lovforslag. Man har, idetmindste i en enkelt Commune, veed jeg, gjort sig Umage for at inddrage Politikassens Indtægter under Communiens Midler, saaledes at Kommunen til Gjengjæld stillede et vist Beløb til Politimesterens Disposition og ligesom gav ham Raadighed over dette, saa at